

NIEUWSBRIEF OOGSTEN

NR. 3 | MEI - JUNI 2025 | JAARGANG 5



Bemoediging

Ik hik ertegenaan!

Ik zit tegen deze bemoediging aan te hikken. Het is de eerste keer weer sinds de geboorte van Kars, dat ik een bemoediging mag schrijven. Inmiddels ben ik alweer een aantal maanden aan het werk. Daar geniet ik van, maar het vraagt ook veel. De nachten zijn nog gebroken en we hebben intussen ook ontdekt dat twee kinderen echt een ander verhaal is dan één. Praktische dingen lukken mij aardig goed, maar sinds ik ook weer begonnen ben met preken, is mijn creatieve denktank een stuk sneller leeg. Het denkwerk vergt mij soms veel. Zo dus ook deze bemoediging: 'Hoe schrijf ik weer iets inspirerends? Iets nieuws?'

De ideeën blijven uit.

Ik besluit dan ook maar dicht bij mijn eigen situatie en realiteit te blijven en daarover met jullie te delen, want ook in het gemeenteleven kom je deze fases tegen, bedacht ik mij zo. Fases waarin je je soms even overvraagd of beperkt voelt. Fases waarin er even niet de ruimte is voor iets wat inspirerend is of nieuw. Terwijl dat wel van je verlangd wordt, omdat gemeenteleden dat graag zien of de tijd van vandaag daar om vraagt. Maar net als ik, hik je ertegenaan om dat van de grond te krijgen.

Tropenjaren

Ik denk dat zolang het een fase is, er niks aan de hand is. In ons geval, weten we dat het nu even tropenjaren zijn. Daar herinneren we elkaar dan ook geregeld aan, als de intensiviteit van alles ons weer even aanvliegt: 'Het wordt steeds beter, het is nu even 'all hands on deck'' zoals ze dat in het Engels zeggen. Wat eigenlijk betekent dat onze kinderen nu even onze prioriteit zijn en onze aandacht vragen en voor deze fase mag dat ook!

Net als dat in het gemeenteleven ook de tijd gegeven mag worden bijv. bij ziekte/overlijden in de gemeente of wanneer je vacant bent of als kerkenraad even beperkt bemenst. Dat zijn ook situaties waarin even alle zeilen bijgezet moeten worden. Tegelijkertijd is het wel belangrijk dat er perspectief is.



Bemoediging

Terugblik

Onder de aandacht

Betrokken|Nieuws

Agenda

Gedicht

Perspectief

In ons geval is er perspectief. Omdat de gebroken nachten steeds minder zullen worden (hopen we), dat we Kars en ons gezin van vier steeds beter zullen leren kennen en begrijpen. In september gaat hij ook twee dagen naar de opvang, wat ook weer ruimte geeft voor ons werk en elkaar. Ruimte voor iets inspirerends en nieuw. Het is door dat perspectief dat het allemaal ook vol te houden en te overzien is. Voor situaties in de gemeente geldt dat net zo.

Maar wat doe je als dat perspectief uitblijft of langzaam uitdooft? Omdat er geen nieuwe aanwas komt, geen bemensing voor de kerkenraad te vinden is of de mid-delen er niet zijn om een werker aan te trekken? Of het perspectief te ver weg is, en je niet weet of je het tot die tijd vol houdt met elkaar? Kortom: je kunt niet meer doorgaan zoals het nu gaat.

Even op de rem

Dat laatste ervaren Peter en ik soms ook: 'Als Kars drie keer per nacht blijft komen, hoe halen we die eindstreep dan?' We trappen even op rem, gaan met elkaar om tafel en evalueren:

1. Hoe zit je erin? Wat breekt je op dit moment op?

We maken met elkaar de balans op. Komen we genoeg toe aan onszelf, elkaar? Waar halen we onze energie uit? En wat vergt op dit moment energie? Welke van de twee heeft hierin de overhand?

2. Wat heb jij/wij nodig?

Gezin (en gemeente) ben je samen. Als de één het even niet meer trekt, dan gaat dat ook de ander aan. Het is dus goed om te kijken wat je zelf nodig hebt, maar ook met elkaar als geheel. Daarnaast heb ik ook geleerd dat je voor een gezonde balans soms ook dingen moet los-laten of moet doorschuiven. Dit kunnen verlangens zijn, waar nu gewoon even niet de tijd voor is, maar ook bijv. ideeën van hoe iets zou moeten.

3. Wat of wie zou ons daarbij kunnen helpen?

Als moeder voelt het soms alsof je het allemaal zelf moet doen. De baby heeft mij vaak (vanwege voeding) ook nodig. Maar het is een illusie dat ik in dit alles alleen of de enige ben. Zo ben ik laatst niet ingegaan op een verzoek

om een taak in de gemeente over te nemen van een andere moeder. Ik legde de situatie uit en als respons kreeg ik van haar als medemoeder alleen maar her-kenning en erkenning. Dat alleen gaf al zoveel lucht en ruimte!

Daarnaast zijn er ook veel mensen om ons heen die graag willen helpen. We hebben echter geleerd dat zij niet kunnen ruiken wanneer dat nodig is. We leren om dat aan te geven en te vragen, om daarin af en toe ook kwetsbaar te zijn als we er even doorheen zitten. Als kerkenraad, maar ook als gemeente als geheel is dit volgens mij ook erg belangrijk. Om momenten te plan-nen en te hebben waarin je met elkaar even stil staat en bij elkaar incheckt. En laat het nou net het einde van het seizoen zijn; wat een geschikt moment om dat te doen! Ik hoop dat bovenstaande vragen en voorbeelden daarin helpend mogen zijn.

Beste lezer,

Ik weet niet of je een gemeentelid bent, predikant/voorganger of onderdeel uitmaakt van de kerkenraad. Ik weet niet hoe je terugkijkt op afgelopen seizoen, hoe je er nu aan het einde van dit seizoen bij zit of tegen het komende seizoen aankijkt. Ik hoop met frisse moed en enthousiasme.

Maar ik kan mij ook heel goed voorstellen wanneer dat anders is. We leven in een uitdagende tijd! Ik hoop dat deze bemoediging lucht schept voor de fase waarin je je bevindt. Je uitnodigt om met elkaar te evalueren en je aanmoedigt om indien nodig het ook even anders te doen. En nog belangrijker hoop ik dat je met deze bemoediging beseft dat je niet alleen bent! Dat je hulp durft te vragen. We vormen namelijk als gemeen-ten met elkaar een Bond, een Bond van gemeenten die die soortgelijke fases ook hebben en herkennen. Blijf niet in je eentje worstelen, maar reik uit naar elkaar!

Zo is het geen hikken meer, maar trotseren we en gaan we er sa-men tegenaan!

Door Jonne Knevel



Terugblik

Predikantenvergadering

Thema: oorlog en vrede

Dit jaar is in heel Nederland 80 jaar vrijheid gevierd. Maar vrede is niet langer vanzelfsprekend. Door de Russische invasie in Oekraïne is er weer oorlog op ons Europees continent. De overheid roept burgers op zich voor te bereiden op een cyberaanval, door een noodpakket in huis te halen. Hierdoor komen vragen over oorlog en vrede dichterbij. Het houdt mensen bezig, ook ons. Voor de jaarlijkse 'predikantenvergadering', de tweedaagse werkconferentie van voorgangers in de Bond VEG in mei, kozen we daarom voor het thema 'oorlog en vrede'.

Vier visies op oorlog en vrede

Op woensdag 14 mei stonden we stil bij vier visies op oorlog en vrede. Pieter Vos, hoogleraar ethiek en geestelijke verzorging krijgsmacht (PThU), gaf een lezing over pacifisme, rechtvaardige vrede, rechtvaardige oorlog en kruisvadersmentaliteit. Hij startte met de Bijbelse spanning tussen Jezus' boodschap van liefde en geweldloosheid (Bergrede in Mat. 5) en het geweldsmonopolie van de overheid om recht en rechtvaardigheid te bevorderen (de zwaarmacht ligt bij de overheid, aldus Paulus in Rom. 13).

Deze spanning vormt mede de achtergrond van de traditie van de rechtvaardige oorlog, die teruggaat op het werk van Augustinus en Thomas van Aquino. De kern hiervan is dat oorlog verschrikkelijk is en tot het uiterste vermeden moet worden, maar onder strikte voorwaarden soms gerechtvaardigd is. Pieter Vos hield een pleidooi om de traditie van rechtvaardige oorlog te verbinden met de visie van de rechtvaardige vrede. Een oorlog dient op een rechtvaardige wijze beëindigd te

worden met het oog op herstel, verzoening en een gedeelde toekomst.

Na de lezing gingen we in groepen uiteen om door te praten over welke visie ons persoonlijk aanspreekt en hoe we de nieuwe inzichten kunnen meenemen in ons werk als voorganger.



Jan Vos, krijgsmachtspredikant

Preekschets over oorlog en vrede

Donderdag 15 mei waren we praktisch bezig rondom een te maken preekschets over Jezus' Bergrede, met name de tekst "Gelukkig de vredestichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden" (Mat. 5:9). Aan de hand van het Basisboek voor preken heeft Theo Hettema ons handvatten gegeven een preek te bakken die naar meer smaakt.

Inspiratie en ontmoeting

Beide dagen begonnen we met een inspirerende dagopening, verzorgd door Durk Muurling en Froukje Wesseling. Ook stonden we stil bij collega-voorgangers die ons het afgelopen jaar zijn ontvallen, met een woord van herdenking door Sjaak Weststrate. Buiten het programma om was er natuurlijk tijd en ruimte voor onderlinge ontmoeting in en om Mennorode te Elspeet. We sloten de tweedaagse af met het elkaar toezingen van de vrede van God (Opw. 602). Met dankbaarheid kijken we terug op een geslaagde predikantenvergadering vol verdieping, collegialiteit en bemoediging.



Onder de aandacht

Onderzoek naar opkomst vrije kerken in 19e eeuw

door Arjen Stellingwerf

Laat ik me eerst voorstellen: mijn naam is Arjen Stellingwerf en samen met mijn gezin ben ik deel van een Baptistengemeente in Ede. Ik doe aan de Vrije Universiteit in Amsterdam een promotieonderzoek naar de opkomst van de Baptisten, Vergadering van Gelovigen en Vrije Evangelischen in de negentiende eeuw, waarbij ik de vraag naar de 'eenheid' van de kerk er kritisch naast leg. Vanwege mijn onderzoek ben ik een aantal keer op het Bonds bureau geweest, waar Fransciska me heeft geholpen met het zoeken van bronnen. Zo ontstond het idee om een stukje voor Oogsten te schrijven.

Waarom drie kerken?

Halverwege de negentiende eeuw kwamen deze drie groepen op in Nederland. Ik onderzoek waarom het zo begon, hoe zij vorm gaven aan hun kerkelijke identiteit en kijk er met een kritische blik naar vanuit het begrip 'katholiciteit', dat wil zeggen: de algemene kerk. Wat mij fascineert is dat er in die periode zoveel verschillende kerken ontstonden. Daarvoor was het veel overzichtelijker: er waren een stuk of vijf kerken in Nederland, waarbij de Hervormde Kerk de volkskerk was, waar iedereen eigenlijk vanaf zijn geboorte automatisch bij hoorde. De aanhangers van de Baptisten, Vergadering van Gelovigen en Vrije Evangelischen hadden veel overeenkomsten – bijvoorbeeld dat gemeenten bestaan uit gelovigen die zélf een keuze hebben gemaakt – waarom werden het dan toch drie verschillende kerken?

Hoe is dat zo ontstaan en waarom? De drie kerken noemen we ook wel 'vrije kerken'. Enerzijds omdat zij groot voorstander waren van een scheiding van kerk en staat, waarbij de kerk vrij is om zijn eigen leer te prediken zon-

der invloed van de overheid, anderzijds omdat zij de autonomie van de lokale kerk ten opzichte van het overkoepelende kerkverband voorstonden.

In mijn onderzoek kijk ik op een kritische manier naar dat vrijheidsbegrip: het is natuurlijk mooi om je los te maken van dwingende banden, maar door de tijd heen kan dit ook leiden tot individualisme en tot gemeenten die als los zand binnen hun gemeenschap functioneren. Ik zet hier als tegenhanger het katholiciteitsbegrip naast. Hoe kunnen we zeggen dat de kerk één is als er zoveel kerkplitsingen zijn geweest?

Relevantie

Daarin zit ook de actuele relevantie van het onderzoek. In eerste instantie is het een historisch onderzoek en houd ik me bezig met de 19e eeuw. Maar de keuzes die toen zijn gemaakt hebben invloed op de situatie van nu. Bovendien is het belangrijk *hoe* we naar de geschiedenis kijken: waar leggen we de nadruk op? Opvattingen die ons onderscheiden of de eenheid in Christus? Vooral in de lokale context is dat een belangrijke vraag: als er twee gemeenten zijn die intensiever willen samenwerken, is er dan voldoende gemeenschappelijke grond of zijn er onoverkomelijke obstakels?



Arjen Stellingwerf is als extern betrokkene lid van de werkgroep Theologische Scholing van de Bond VEG.

BONDSVERGADERING – WELKOM

Voor de Bondsvergadering, 8 november 2025, zijn jullie van harte uitgenodigd! Deze dag is niet alleen voor kerkenraadsleden, maar voor iedereen in de gemeente! We zijn welkom in het gebouw van VEG Bennekom. Vanaf 10.00 uur staat de koffie/thee klaar, waarna we om 10.30 uur de dag beginnen. Deze dag zullen we in een

viering samen de maaltijd van de Heer vieren, bondszaken bespreken, nieuws uit gemeenten en deelorganisaties doorgeven, het geloofsgesprek voeren, inkijkje geven in de aandachtvelden, ... en zo de onderlinge verbinding versterken.

THEMA is: 'GEMEENTE VAN GELOVIGEN'

GEMEENTE VAN GELOVIGEN

WE HECHTEN AAN EEN PERSOONLIJK GELOOF EN TOEWIJDING AAN GOD. DE GEMEENTE IS BEDOELD ALS EEN GEMEENSCHAP DIE BEMOEDIGT EN ONDERSTEUNT IN PERSOONLIJKE GELOOFSKEUZE EN GELOOFSVERANTWOORDELIJKHEID. JE BRENGT ER JE EIGEN GAVEN EN TALENTEN IN. ZO DRAGEN WE BIJ AAN DE VEELKLEURIGHEID IN DE GEMEENTE DIE EEN AFSPIEGELING IS VAN DE VEELKLEURIGHEID VAN GOD ZELF.

WERKGROEP DIENST AAN ISRAËL

ISRAËLZONDAG 2025

Op 5 oktober a.s. is het weer Israëlzondag! Wij hopen dat u op deze zondag extra aandacht geeft aan onze blijvende verbondenheid met het volk Israël. De liefde van God voor zijn volk is groot en wij zijn door Jezus Christus onlosmakelijk met hen verbonden.

De Werkgroep Dienst aan Israël van onze Bond is na de Tweede Wereldoorlog in het leven geroepen om antisemitisme in onze geloofsgemeenschap tegen te gaan en onze verbondenheid met de Joden te benadrukken. Nu we het antisemitisme zien toenemen is het extra belangrijk om stil te staan bij deze verbondenheid. Onze onopgeefbare band met het Joodse volk lijkt voor sommigen minder vanzelfsprekend te worden. Joden in ons land krijgen alle kritiek tegen de staat Israël over zich heen en voelen zich niet meer veilig aan onze hogere onderwijsinstellingen vanwege uitingen van anti-Israëlsentimenten die overgaan in antisemitische uitingen.

Als werkgroep dienst aan Israël willen u aanmoedigen om te bidden om vrede voor Israël en voor de inwoners voor Gaza en de Westelijke Jordaanoever. Laten we God aanroepen om wijsheid voor de leiders die in het conflict acteren. Om dit handen en voeten te geven blijven we diverse projecten in Israël steunen die juist het vreedzaam samenleven tussen Arabieren en Israëliërs promoten en gesprekken tussen moslims, christenen en Joden aanmoedigen. Ook geven we geld voor de verzorging van de nog levende slachtoffers van de Holocaust. Daarnaast steunen we organisaties die zich inzetten om antisemitisme in ons eigen land tegen te gaan.

Graag willen we als werkgroep uw aandacht voor de collecten die rondom de Israëlzondag worden gehouden, en waarmee de werkgroep de diverse projecten ondersteunt. Onderstaand volgt een summiere opsomming van de projecten die momenteel financieel worden gesteund.

In Israël:

- De christelijke leefgemeenschap Nes Ammim, die laten zien dat het Joodse volk in harmonie kan leven met zijn naaste burens, christenen en Arabieren.
- De vredesbeweging Oz-Ve-Shalom, die pleiten voor vreedzaam samenleven tussen Joden en Arabieren.
- De stichting Dugit, die als Messiaans Evangelisch centrum hun deuren open hebben voor Joden die belangstelling hebben voor Jezus Christus als dé Messias.
- De vrijwilligersorganisatie Yad Elie die zorgt voor maaltijden voor kwetsbare kinderen op scholen in Jeruzalem waar zowel Joodse als Arabische kinderen op zitten.
- Yad IÁmi geeft gepaste hulp aan mensen/groepen in Israël die de meeste zorg nodig hebben.

In Nederland:

- Het Overlegorgaan Joden en Christenen in Nederland, waar we als VEG bij zijn aangesloten.
- Het Centrum Informatie en Documentatie Israël, die zich vooral richt op recht, vrede en veiligheid voor het Joodse volk, waar ook ter wereld.
- De stichting Amcha, die nog steeds de nodige psychosociale hulp verleent aan Holocaustslachtoffers in Israël.
- De stichting Pardes houdt zich bezig met het blijvend mogelijk maken aan de verspreiding van het Joodse gedachtegoed.
- De stichting Zorg Cheider, die als enige Joods orthodoxe school in Nederland overeind probeert te blijven.
- Via Christenen voor Israël worden specifieke voedselprojecten ondersteund voor kwetsbare Joden in de wereld.

PROMOTIE CEES STAVLEU: TOWARD RITUAL PURITY

Waarom zijn varkensvlees en andere vleessoorten volgens de Bijbel taboe? Door de eeuwen heen zijn er talloze antwoorden op deze vraag geformuleerd, wat de complexiteit van het onderwerp onderstreept.

Tijdens zijn promotie 17 juni ging Cees Stavleu op deze antwoorden in.

Lees meer over het proefschrift

[Promotie Cees Stavleu: Toward Ritual Purity - Protestantse Theologische Universiteit](#)

Cees is docent aan de Christelijke Hogeschool in Ede, Bondspredikant en gaat regelmatig voor in verschillende kerken.



Betrokken | Nieuws

LINTJES - BLIJK VAN WAARDERING

Binnen de Bond hebben Marianne Goetheer – VEG Goes, Gerrit vd Kolk – VEG Nijverdal en Jan Koornberg – VEG Elburg een Koninklijke Onderscheiding, in de vorm van een lintje, ontvangen. Als blijk van waardering voor hun jarenlange inzet als vrijwilliger, zowel binnen als buiten de Bond kregen zij dit lintje.

Van harte gefeliciteerd!



Afscheidsdienst ds. Laura van Weijen in de Vrije Evangelische Gemeente Nijverdal op zondag 27 april 2025

Zondagmiddag 27 april beleefden we als Vrije Evangelische Gemeente Nijverdal een feestelijke dienst rondom het afscheid van ds. Laura van Weijen als voorganger van onze gemeente. Samen met meer dan 60 genodigden stonden we als Vrije Evangelische Gemeente stil bij dit bijzondere moment.

We kijken blij en dankbaar terug op de afgelopen periode waarin Laura in onze gemeente actief mocht zijn. Aan het eind van de viering zongen we haar als gemeente toe met de volgende woorden:

Aan het einde van de viering
Laura, zingen wij in koor
Dankbaar voor de goede tijden
Meer dan 10 jaar ging jij voor.
Was een ankerpunt voor mensen
Was erbij in rouw en trouw
Hoop, geloof en heel veel liefde
Velen vonden troost bij jou.

Ja, vandaag is er het afscheid
Laura, jij stond steeds paraat
Maar dat is nu afgelopen
Jij gaat met emeritaat.
Dankjewel voor alle jaren
Die je in ons midden was
Predikant in hart en nieren
Echt, je paste als een jas!

Velen heb je kunnen bijstaan
op het pastorale vlak
Praten, waken, bidden, troosten:
Laura, jij verstaat je vak.
Aan een heel druk werkzaam leven
Komt vandaag een passend slot.
Kom tot rust en ga genieten
Ga met vreugde, ga met God!

Door een aantal sprekers, waaronder burgemeester Jorrit Eijbersen van de gemeente Hellendoorn en ds. Sjoerd van der Velde namens de Bond, werd vervolgens Laura in het zonnetje gezet. Daarna was er gelegenheid om Laura

en Peter de hand te schudden en was er koffie/thee met een feestelijk gebakje. Voor de gasten waren er broodjes en soep en werd er nog lang met elkaar nagepraat en teruggeblikt.



Van dr. Leo Mietus ontvingen we bericht, dat hij in augustus 2025 overgaat naar de Protestantse Kerk in Nederland. Hij was gemeentepredikant in VEG Nieuwvliet en jarenlang docent aan het Seminarium van onze Bond.

We hebben dominee Mietus bedankt voor zijn inzet voor de gemeenten en de Bond en hem Gods zegen gewenst voor de toekomst.



In herinnering



Ons bereikte het bericht dat op 20 maart jl. na een lang en goed leven vol rust en dankbaarheid is overleden op 96-jarige leeftijd

HILLECHIEN (Hillie) DIJK - DE HAAN

Weduwe van ds. Arend Jacob Dijk (overleden 2011).

De afgelopen maanden ging het moeilijk. Hillie Dijk viel, brak bovenarm/schouder en er werd longkanker in ernstige vorm vastgesteld. De toekomst beloofde geen verbetering.

Het zal zijn, wat moet zijn. In kleine kring werd ze herdacht en gegroet. Laat vrede haar gegeven zijn en wegwijzer voor de nabestaanden.



Agenda

20 tot 22 juni '25
Kampusweekend

1 juli '25
ANBI-publicatiedatum

8 nov '25
Bondsvergadering

18 april 2026
Inspiratiedag

"Jullie zullen berichten horen over oorlogen en oorlogsdreiging. Laat dat je dan niet verontrusten, die dingen moeten namelijk gebeuren, al is daarmee het einde nog niet gekomen."
Matt. 24:6

Wil jij nieuws vanuit jouw gemeente delen met de rest van de Bondsgemeenschap?
Mail het voor 10 augustus 2025 naar info@bondveg.nl

BONDVEG
Edeseweg 147
6721 JV Bennekom

Vleugels



*Als ik vleugels had
zou ik opstijgen als een arend
naar een veilige plaats
in Uw moederschoot.*

*Als ik vleugels had
zou ik zweven op de wind
gedragen door de kracht
van Uw Geest.*

*Vandaag stijgt ons gebed
als een arend naar de hemel
tot in Uw eeuwige troonzalen
laat de trooster nederdalen.*

*Wij bidden om troost en bemoediging
in alle onrust en onzekerheid
wij bidden om versterking
en wederzijdse zachtmoedigheid.*

*Wij bidden om krachtig te dragen
Uw licht te laten schijnen
nu en al de komende dagen
Heer, laat het donker verdwijnen.*

gedicht van Leo Heuvelman